

Pospíšil Bratři

nejstarší a největší

závod doutníkářský

V OKRESU SALINE

My vyrábíme nejjemnější 5c. doutníky

DAILY NEWS

uznávané za nejlepší doutníky v trž.

Naše chvalné známé 10c

BIJOU

jeou nepřekonatelné.

Výborné, rakouské, importované rappé.

F. J. Špírák.

Frank Rychtářek.

F. W. Beck.

WILBER BREWERY COMPANY.

WILBER, NEB.

Vyrábí nejlepší a nejčistší pravý český a všeobecně oblíbený řízný ležák!

Pivovar opatřen jest všemi moderními stroji a používáno jest pouze nejčistšího materiálu.

Pivo naše čepuje se v hostincích: PAŠEK & ANDERLE, TVEZ & POSPÍŠIL a SHARY & FIGTUM.

....PODPORUJTE PRŮMYSL DOMÁCI!....

Transmississippi Marbel Works

FRANK NOVÁK, majitel.

HUMBOLDT, NEB.

Jediný český závod s náhrobky a pomníky na západě.

Podporujte solidní český závod a chráňte se nevědomitých jednatelem, jimž musíte platit velký výdělek, kdežto u nás obdržíte zboží z první ruky. O hojnou přzeň se ždá.

Tak teď abych už

ZASE JEL DO PRAHY!

neboť české zboží jest již téměř rozet ráao, ale proto přece můžeme vyhovět každému tím nejlepším

zimním zbožím,

jehož máme velké zásoby a jež prodáváme za nejnižší ceny. Nejčerstvější zboží grocerní a nejvyšší ceny platíme za farmářské výrobky.

Frank Kuncl, nejstarší obchodník
V CRETE.

Kapitán Jiří Elbling.

Přátelská vzpomínka. Věnuje
J. A. Hospodský.

Kdo z krajanů v okrese Saunders nebyl by znal kap. Jiřího Elblinga, nebo prostě a všeobecně "Jirku" zvaného? Každý, hlavně pak starší osadníci mají jej dosud v živé paměti a mnozí z nich zajisté že dosud naň velmi často vzpomíná. Narukoval Jirka již před osmi lety k oné velké armádě, odkud se ještě nikdo nevrátil.

Kap. Elbling byl osobou v kružích českých vojáků typickou. Znal ho každé dítě a každý měl ho rád, třeba byl za každým téměř slovem nadával jeho zamilovaných "všiváků". Byl dobrák od kosti a maso všecko, jak zní staré pořekadlo. Byl postavy prostřední, ostrých a pevných rysů v obličejí. Suchý, hubený a v ústech zanechal mu čas pouze několik zadních zubů, následkem čehož Elbling "šlapal" si poněkud na jazyk, což mu ovšem roztomile slušelo. V bezzubých dásních od rána do večera žmolil doutník, jsa náruživým kuřákem. Z dýmky nekořtil nikdy.

Život jeho byl velmi pestrý, dobrodružný a pohyblivý a velmi často vypravoval mi své zkušenosti a já na vypravování jeho brával velkou účast.

Zlobíval se, zvolali kdo na něho po "španělsku": "Capitano de la Mexikano", a "všiváci" Itáli hned na všechny strany. Pamatoji se, kdýž jednou s kolegou Rosickým, tehdy red. "Pokroku Západu", dleli jsme v předu velkého hostince Maurerova v Omaze. Rosický rozhledna se po místnosti zvolá ná I: "Capitano!", načež rychle se obrátil. Po chvíli opakoval totéž a tu zřítin Elblinga v šera hostince s cigárem v bezzubých ústech, jímž z koutku do koutku divoce zůstal, točelého se do kola a hledajícího pokušítele, při čemž jeho oblíbené "carramba" a "všiváci" finulo se mu z úst.

"Capitano!" houkl opět Rosický, ale již tu stál Elbling a kleje a nadávaje po svém způsobu podával nám ruku. Vypravoval, že jest v Omaze s klukem. "Všivák metal kotrmelce se stobu a něco si udělal, tak že musí mít doktora," sděloval starý kapitán.

Jiří Elbling byl rozen na Moravě, kde zároveň vyučil se řemeslu zámečnickému a později strojnictví. Ve 20 letech byl odveden k vojsku a sice k jzdě rakouské, kde, jsa muž bystrého ducha a dobrého vzdělání, rychle postupoval, až se stal šikovatelem.

Když pak v roce 1864 bratr nejvyššího rakovského csaře, nešťastný Maxmilian, sveden piklemi a intrikami francouzského dvora, hlavně

Napoleona III., jemuž v tom napomáháno bylo i ve Vídni, odhodlal se k výpravě do Mexika, kde chtěl zvrátiti republiku a založiti csařství, odebral se Jiří Elbling jako tisícov jiných dobrodružných mužů s Maxmilianem, pověřen býv v hodnost kapitána. Dlužno podotknouti, že vláda rakovská dala svolení k propuštění všech vojáků, jež byli odhodláni vstoupiti k dobrodružné expedici Maxmilianově a provázeti jej do Mexika, ano dostali ještě jakousi náhradu peněžitou. Výprava Maxmilianova dopadla ovšem osudně, neboť vojsko jeho bylo na hlavu poraženo, csař zajat se svými generály Miramonem a Mejou a všichni tři nešťastníci zastřeleni Mexičany na rozkaz presidenta Juareza. Choť Maxmilianova z brozné této události zšlela a bídně vlékla se tímto životem.

Voje Maxmilianova byly rozprášeny a vše přehalo rychle z Mexika, kde život každého federalisty byl ohrožen. Hlavně přehali Maxmilianovy vojáci do Spoj. Států.

A mezi těmito byl též mladý kapitán Elbling, který v pádu, že by byl Maxmilian na mexický trůn dosedl, mohl dosáhnouti vysoké hodnosti, neboť již nalz i se v gen. štábu.

Přehaje pustami Mexika před zájetím, roznemohl se následkem přestálých zkoušek a jednoho večera klesl nedaleko nějaké haciendy. Když se probíral z mdlob, našel se na loži, obsluhován jsa několika Mexičany, jimž dávaly rozkazy dvě dámy, a sice starší paní a její dcera. Byla to hacienda jednoho z generálů povstaleckých, který do ní dlel u vojska. Elbling osmělel zámětem plie a dlouho zde ležel, zamítaje se mezi životem a smrtí, až konečně mlado-t a síla zvítězily nad zatvrzelou chorobou a mladý muž se pozdravil. Z toho byla nejvíce potěšena šlechta seňorita, která mladého "Francouze", jak všude Mexičané Maxmilianovy vojáky zvali, horoucně si zamilovala. Ovšem vše dělo se tajně. Mezi tím vrátil se plukovník. Elbling pracoval na haciendě jako pastvec, naučil se částečně jazyku španělskému. Za krápných večerů tropických romantických krajů dlel pod oblohou s mladou dívkou a v mladistvých záchvatech slibovali si věčnou věrnost a lásku.

Leč poměr jejich nezával dlouho tajným a když o tom zvěděl plukovník, považoval to za čerý nevděk za své dobrodruží a vypravěl mladého dobrodruha z domu, broze mu zastřelením.

Elbling s krvácejícím srdcem opustil haciendu, odebrav se nejdříve do Texasu a odtud vykonal strastiplnou cestu, plnou strádání a zkoušek, dále na sever, až konečně po dlouhých svízlech dostal se do Illi-